

Una vetllada de boxa

Quan vaig parlar del Gimnàstic Club, ja vaig dir que la secció que mes associats tenia era la de boxa. Aleshores no es d'estranyar que aquest grup de gent moguéssim mans i mànigues per aconseguir fer a la nostra ciutat una vetllada de boxa. Així fou, com l'any 1934, aprofitant un dia en que no hi havia sessió al Cinema Modern, juntament amb l'ajut de la recent creada secció de boxa del GEiEG, i en particular dels germans Canals, i el personal de l'empresari Salomó Marqués, van organitzar una vetllada boxística. El ring es va situar dalt de l'escenari i el plat fort de la funció fou el combat entre dos banyolins.

El cas es que l'experiència fou tot un èxit i això va animar als organitzadors a fer una segona vetllada de boxa i per això es dirigiren a l'Ajuntament per tal de dur-la a terme aprofitant les festes d'agost de l'any 1935. Es així com en el programa de la festa podem llegir:

“Avui dia 15 a la tarda. Esdeveniment pugilístic al Camp de Futbol “Prats de l'Estany”. Cinc grans Combats, entre ells els professionals Alcalà-Castro; Frog-Matasanz.”

El camp de futbol, que estava situat a tocar del Passeig Dalmau, per la banda de l'estanyol de la Cendra, es va emplenar de gent i la premsa de l'època va ressaltar que l'espectacle fou un èxit tant de públic com d'organització.

La vetllada en un principi havia de constar de cinc combats: tres entre afeccionats del GEiEG i el Club Ferran, i els altres dos entre professionals.

Els representants del GEiEG foren: Segarra, Canals i Pons i els del Club Ferran: Avila, Ribera i Blantaco. El primer combat, disputat entre en Segarra i l'Avila, fou declarat matx nul per l'arbitra Victor Ferran, campió d'Europa dels pesos mosca. El segon, entre Canals i Riera, el va guanyar el primer per punts i l'arbitra fou el propi president del Col·legi d'Arbitres que es deia Julian. I el tercer, entre Pons i Blantaco el va guanyar el darrer per punts, sota l'arbitratge d'un tal Munich, que pertanyia a la Promoció Catalana de Boxa.

En la segona part del programa, ja en la categoria professional, estava previst que es diputes un combat entre en Frog i en Matasanz, però degut a que el temps se'ls tirava a sobre, els organitzadors van decidir substituir-ho per un combat a “l'estil americà” entre tres boxejadors: els dos esmentat i un tercer anomenat Cuesta.

I per últim va arribar el combat esperat: el que disputaven el gironí Alcalà, campió de Catalunya de pesos mitjans, i aspirant al títol nacional, i en Castro, campió que havia estat de l'Àfrica francesa. El desenllaç del mateix fou mes rapid del que cabia esperar, i el problema va estar, segons ens diu en Ventura Pau en el seu manuscrit “75 anys d'història del deport a Banyoles”, que el gironí li va donar un cop al fetge en el primer assalt i això va fer que el seu contrincant quedés força tocat. Castro va ser llençat forces vegades contra les cordes i en el segon assalt, amb un clar esgotament, va quedar “nock-out”.

EL MIRADOR
La revista del Pla de l'Estany

www.espaicomercial.com